

**Legatio Marchionis Lavardini Romam, Ejusquè Cum
Romano Pontifice Innocentio Undecimo Dissidium**

Sfondrati, Celestino

[S.l.], 1688

3. Innocentij XI.. contra Franchitias Edicta, & quas ob causas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62944](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62944)

animus fuit, cùm sub pœna Excommunicationis Asylum prohibuit, ut Lavariscardinus eam incideret, sed ut vitaret; non ergò noluit vitare, sed potiùs incidere, de non Innocentius accusari, sed Lavariscardinus debet; nam ut benè observavit Augustin⁹: *Non vult ferire, qui dicit car*

Hactenus ordine Historico exposuimus originem, progressumquè Asylum, quæ à Gallico Legato tantâ contentione expetuntur; superest, ut ostendamus, quas ob causas Innocentius XI. abolita ea voluerit; multæ enim gravissimæquè pontificis animum urgebant, ac tantæ rei pares.

III. *Primò* infiniti abusus, qui huiusmodi immunitati miscebantur. Nulla ferè urbs populo sacro, profanoquè ac profertim externo frequentior: par populo delinquendi licentia multitudine exemplis protecta, sed præsertim facilitate impunitatis, sparsis totâ urbibus Asylis; nullum enim crimen, cui non continuò Palatium aliquod, imò vicinipateret; hîc secura flagitia, imò Princip

immu-
cipi insultantia; quanto hoc fidelium
avar-scandalo in ipso Religionis domicilio,
et; non impunitam tantum impietatem vi-
idere dentium, sed etiam florentem, mina-
lavare-
cemque? quanto pontificis dedecore,
rvavi-
qui videre, patique cogeretur, quæ nol-
it caro-
let? Nec verò corrigi abusus, delerique
posu-
aliter poterat, quam sublatâ causâ, hoc
Asylo est, jure Asyli. Quamvis enim Legati
â con-
omnia polliceantur, nunquam tamen
osten-
favor, clientelæ, preces, largitiones,
centia-
aliiquæ prætextus aberant reos protegen-
enim-
di, docuitque experientia, fisti flagitia
urge-
non posse retentis Asyulis, & Legatorum
promissa semper effectu caruisse.

ui hui-
la fer-
ac præ-
popu-
dine a-
m faci-
â urb-
cui no-
ò vic-
ò Prin-
cip-

Secundo. Non minima pars urbis su-
premo Pontificis imperio subducebatur,
dominio inter tot Legatos, velut inter
tot Principes, diviso: quanta hæc servi-
tus, quantumque periculum, ne dein-
ceps pejora sequantur?

Tertio. Nullibi terrarum hæc licen-
tia permessa, cur ergo Pontifex patere-
tur, quod nulli principum? aut cur
Romæliceret, quod Parisijs, quod Lon-
dini,

dini, quod Viennæ, quod nusquam
licuit?

Quartū. Accedebat spes maxima
rem tanti momenti feliciter explendi
modò Pontifex vadum experiri aude-
ret, nec primo torrenti cederet. Quip-
pe optima causa & iustissima agebatur
ac omnibus probata. Constabat Pon-
tificem non impetu, non indignatione
aliisque privatis rationibus ferri, nul-
loquè suo, aut suorum commodo, sed
solâ necessitate urbem purgandi tam in-
dignâ, noxiaquè servitute. Accede-
bat insignis Veneratio, quam Innocen-
tius sibi toto Orbo Christiano parave-
rat: summa morum integritas; animus
omni affectu vacuus; nulla familiæ ex-
tollendæ, aut propinquorum curæ
quos pro externis habere videbatur;
publici tantùm boni immensa sollicitu-
tudo. Urbs quàm plurimis, insolitis
que corruptelis purgata. Religionis
disciplinæquè Ecclesiasticæ flagrantis-
simus Zelus, nullo privatorum, magna

tumq

tumq; delectu, nec tamen immodicus & accusatiōni obnoxius, aut prudentiæ expers; id enim in hoc Pontifice præcipuum, quòd cum animi magnitudine & constantiâ nec Bonifacio VIII. nec Sixto V. cedat, multò tamen illis moderatior, severitate pacatâ, & amoris ac reverentiæ in Principes mixtâ, quos nec provocet, nec tamen formidet. Populus, quantum licuit, oneribus sublevatus. Summa domi frugalitas, sed foris summa quoque & major dictu, credituq; liberalitas, immenso in Turcicum bellum profuso auro; sed præcipua in Deum fiducia, & ideò par fiduciæ felicitas, nec enim alium retrò sæculis Pontificem reperias in proferenda Religione, magnitudine rerum gestarum parem. Austria Turcicis armis, quæ totam Europam concusserant, liberata. Hungaria, Sclavonia, Croatia, Græcia, Peloponnesus præter Insulas quàm plures Barbaris adempta, & quod mireris, hæc omnia ægro plerumq; Pontifice, nec tamen otioso, sed consiliis, Legatis,

ac præsertim immensis Thesauris omnium
 promovente. Taceo alia, quæ mode-
 stiam Pontificis feriant, si palàm fiant,
 mequè adulationis notent, quam aver-
 sor. Hæc ergo omnia, ut maximam
 Innocentio venerationem, ita parem
 duciam pepererant, fore, ut quidquam
 in tam sancta causa, à tam sancto Ponte-
 fice ac ipsis quoquè hæreticis laudato fieret,
 ratum omnes Principes, acceptumque
 haberent: & habuerunt planè, celsè
 feruntque Asylo.

IV. Cum solo Galliarum Rege pugna
 superfuit, flagratque in hunc diem semper
 per majori flammâ, sed pontifice æquè
 immoto, invitoquè; nam præter rati-
 ones, quas suprâ libavimus, illa quo-
 què accessit; non posse Gallos audiri
 quin Principes omnes, qui Asylo renun-
 tiaverant, offendantur, quippe se sperni
 crederent repeterentque jam concessa
 pejori quàm antea malo. Denique In-
 nocentius à primo Pontificatûs sui in-
 gressu Christianissimi Regis animum per
 Varesium, per Laurum, Ranucciumque

Mini-